

Paraules de la germana Teresa Losada

II Memorial Cassià Just

21 de març de 2012

Honorable Sra. Joana Ortega, vicepresidenta del Govern de la Generalitat;
senyor Xavier Puigdollers, director general d'Afers Religiosos; senyores,
senyors, amigues i amics,

En primer lloc, vull expressar el meu sincer agraïment al jurat del Memorial Cassià Just, que duu el nom d'una persona que va saber encarnar perfectament el respecte a la diversitat en el marc d'una societat moderna, justa i democràtica. L'any passat es va guardonar el cardenal Carlo Maria Martini. Cassià Just i Carlo Martini són per a mi dues persones emblemàtiques, dos referents amarats de vivències profundes i significatives de fe, oberts a una dimensió universal, com la de Jesús, que han sabut construir ponts entre diferents sensibilitats, condicions, tarannàs, ideologies i religions. Avui el rebo jo, molt allunyada del seu gran nivell: però un premi es concedeix gratuïtament, i gratuïtament es rep.

En nom de Bayt al-Thaqafa i de tots els homes i les dones vinculats a la nostra entitat, us agraïm profundament aquesta distinció. Sens dubte, la pluralitat cultural està anunciant una nova civilització i esdevé una aportació substancial en la recreació del concepte de ciutadania. Només en l'encontre amb l'altre es produeix la transformació. El premi que avui ens atorgueu serveix per escenificar el dinamisme profund de la solidaritat i de l'intercanvi. Tots junts aconseguirem treure'ns de sobre la por que ens paralitza i, d'aquesta manera, recuperarem el coratge de ser dones i homes en harmonia amb nosaltres mateixos en primer lloc, i després amb l'univers i amb Déu. I demà, de fet un demà que ja és avui, tot començarà indefugiblement a ser diferent, perquè només la comunicació i l'intercanvi poden transformar el nostre etnocentrisme i abraçar-nos en una relació construïda amb el diàleg i l'encontre, un camí que duu a la certesa que tots plegats compartim la mateixa naturalesa i formem part de la mateixa humanitat.

El sentit de la vida humana no s'orienta vers l'acumulació de riqueses, sinó vers la justícia i la fraternitat. La vida humana no consisteix a tenir, sinó a ser solidari, contràriament a aquesta fractura longitudinal que origina la perversa divisió entre pobres i rics, la sobreabundància per a una banda i la més desesperant escassetat per a l'altra, divisió que provoca una injustícia de dimensions planetàries. D'aquí que podem afirmar que "la nostra comoditat és alhora la nostra feblesa".

Les migracions es converteixen en una prova tossuda i perenne que no pot aturar els desposseïts de la Terra, que arriben a través dels espais mediterranis i submediterranis, tot assumint una travessa dramàtica en aquest creuament de ribes Nord/Sud en què els creuers de luxe i diversió avancen a plena llum del dia mentre les pasteres de misèria i infortuni ho fan en la foscor de la negra nit.

Aquesta distinció que avui ens concediu es basa, com ja he esmentat al principi, en aquests homes i aquestes dones que avui formen part de les nostres ciutats, dels nostres pobles. Ciutats i pobles de la sempre oberta, sempre càlida i sempre acollidora Catalunya. Tan de bo tothom se senti i es consideri arrelat, perquè puguin donar el millor d'ells mateixos. Perquè, en definitiva, “la justícia i la pau es besen”! (salm 84, 11).

Moltes gràcies a tothom.

Teresa Losada

Barcelona, 21 de març de 2012